

ful dominical

Església de Menorca

Número 2280 - Any XLV - 12 abril 2026

“A la luz de la Pascua, ¡dejémonos sorprender por Cristo! ¡Dejemos que su inmenso amor por nosotros nos transforme el corazón! ¡Que quienes tienen armas en sus manos las abandonen! ¡Que quienes tienen el poder de desatar guerras, elijan la paz! No una paz impuesta por la fuerza, sino mediante el diálogo. No con la voluntad de dominar al otro, sino de encontrarlo”.

(Papa León XIV)

SERVIR ALS POBRES

“Feliços els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el Regne del cel” (Mt 5,3). Aquesta benaurança m'ha acompanyat tota la vida. Amb el temps he anat entenent que Jesús no proclama feliços els empobrits per la injustícia, sinó aquells que opten lliurement per la pobresa evangèlica: compartir, no acaparar, posar la vida al servei dels altres. Aquesta convicció ha anat orientant el meu camí personal, humà i pastoral.

El meu apropament als empobrits comença a Barcelona, l'any 1966, al costat de Mn. Josep M. Palom i Mn. Francesc Foraster, treballant amb la gent de les barraques de Montjuïc des de la parròquia de Sant Salvador del Poble Sec. Aquells anys, mentre treballava com a peó mecànic a les drassanes, la participació a la GOAC em va ajudar a madurar l'opció preferencial pels pobres, assumint riscos i aprenent que el que importa no és el prestigi personal, sinó ajudar els menyspreats a descobrir la pròpia dignitat i créixer no per dominar, sinó per servir.

Ja prevere, el contacte amb el grup del Pradó de Catalunya va reforçar aquest procés. Ja a Menorca, en ser enviat a fundar una nova parròquia a Ciutadella, vaig escollir el barri dels Cavallitos. Allà vam iniciar una

Líban, any 2023

experiència comunitària basada en la participació: trobar-nos, reflexionar plegats i assumir responsabilitats compartides. No fou fàcil, però, a poc a poc, la comunitat va anar prenent forma a través de la catequesi d'infants i d'adults, i el consell parroquial.

Després de setze anys, vaig ser destinat a la parròquia de Sant Francesc d'Assís, al centre de la ciutat. Vaig voler mantenir la mateixa línia de servei, i amb la col·laboració de Sor M^a. Soledat, vam impulsar una Càritas parroquial orientada a la promoció humana, creant un taller de costura i una petita botiga solidària per oferir oportunitats laborals a dones amb dificultats.

El 1992 vaig ser nomenat Delegat episcopal de Càritas Diocesana de Menorca. Amb l'equip diocesà ens vam plantejar un canvi de fons: passar de la beneficència a la promoció. D'aquí sorgiren els tallers Mestral

(1993), per, a partir del reciclatge de materials descartats, formar homes i dones per reintegrar-se al món laboral amb dignitat. Amb els anys, aquests tallers s'han consolidat i continuen retornant valor i esperança a moltes persones excloses.

L'any 2000 se m'obrí una nova etapa amb els projectes als camps de refugiats palestins del Líban, especialment al camp d'Ein el Helweh. Després d'un primer fracàs, es van consolidar iniciatives com “Un rayo de vida”, d'atenció a dones gestants, i “El pan de cada día”, avui “Casa Violeta”, que combina ajuda alimentària amb formació de joves perquè no siguin obligades a casar-se abans dels 18 anys. Posteriorment, amb el suport del Fons Menorquí de Cooperació, es posà en marxa un projecte de microcrèdits que ha demostrat la seva viabilitat i continuïtat.

Tots aquests projectes del Líban han estat possibles gràcies al suport de Càritas Diocesana de Menorca, Fons Menorquí de Cooperació, Càritas Espanyola, institucions públiques i moltes persones anònimes.

Mirant enrere, reconec que, malgrat les meves limitacions, la mà de Déu ha guiat aquest camí de servei a l'Evangeli compromès amb la dignitat dels pobres.

Francesc Triay Vidal

Pasqua Jove 2026:

“Un amor que fa història”

Un grup de joves de Sant Miquel i Salesians Calós de Ciutadella es va reunir el capvespre de Dijous Sant fins al migdia de Divendres Sant per celebrar i preparar la Vigília Pasqual.

La trobada va començar al Centre de Sant Miquel, on van compartir el sopar. Tot seguit, van viure un moment de pregària inspirat en l'Últim Sopar de Jesús, una oració centrada en el servei als altres.

En acabar, a Salesians Calós, els joves van participar en un escape room, amb proves, reptes i dinàmiques, amb els quals van descobrir que estimar

implica servir, compartir, superar pors i dificultats, escollir la pau, respectar la natura, escoltar i, sobretot, mantenir l'esperança.

El matí de Divendres Sant va començar amb una pregària juvenil. Un moment per a mirar cap endins i reconèixer què ens ajuda a seguir endavant i a continuar fent història, tal com ho va fer Jesús. Després d'un bon berenar, van continuar amb una dinàmica/joc titulada “El Tetris de la vida”, replantejant-se com estimar i construir una història significativa malgrat les dificultats. La Pasqua Jove va concloure amb la participació i col·laboració en el “Viacrucis de les Dones”, recordant aquelles dones que van acompanyar Jesús fins a la creu.

Diümenge segon de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols 2, 42-47

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts de prodigis i miracles. Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen, per distribuir els diners entre tots, segons les necessitats de cadascú. Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les alabances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

Salm responsorial 117

R: **Enaltiu el Senyor: Que ho és, de bo, perdura eternament el seu amor.**

Lectura de la 1ª carta de sant Pere

1, 3-9

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

20, 19-31

El vespre d'aquell mateix diümenge els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: "La pau sigui amb vosaltres." Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: "La pau sigui amb vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envii a vosaltres." Llavors alenà damunt ells i els digué: "Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó." Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: "Hem vist el Senyor." Ell els contestà: "Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fic el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré." Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: "La pau sigui amb vosaltres." Després digué a Tomàs: "Duu el dit aquí i mira'm les mans; duu la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient." Tomàs li respongué: "Senyor meu i Déu meu." Jesús li diu: "¿Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist." Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i tingueu vida en el seu nom, per haver cregut.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

2, 42-47

Salm responsorial 117

R: **Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro

1, 3-9

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que, por su gran misericordia, mediante la resurrección de Jesucristo de entre los muertos, nos ha regenerado para una esperanza viva; para una herencia incorruptible, intachable e inmarcesible, reservada en el cielo a vosotros, que, mediante la fe, estáis protegidos con la fuerza de Dios; para una salvación dispuesta a revelarse en el momento final. Por ellos os alegráis, aunque ahora sea preciso padecer un poco en pruebas diversas; así la autenticidad de vuestra fe, más preciosa que el oro, que, aunque precederos, se aquilata a fuego. merecerá premio, gloria y honor en la revelación de Jesucristo; sin haberlo visto lo amáis y, sin contemplarlo todavía, creéis en él y así os alegráis con un gozo inefable y radiante, alcanzando así la meta de vuestra fe: la salvación de vuestras almas.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

20, 19-31

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomàs con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrèdul, sino creyente». Contestó Tomàs: «¿Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto». Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

Veure i creure

Sant Tomàs ha passat a la posteritat com l'incrèdul per excel·lència. Però fixem-nos-hi bé! Jesús li ben diu: "No siguis incrèdul sinó creient". El convida a creure. Però, què és la fe? Hi ha, per exemple, "la fe del carboner", que no es planteja cap interrogant. Se la veu molt sòlida, no es deixa clivellar per cap dubte. Després hi ha "la fe inquieta", en el sentit que St. Agustí diu "el nostre cor és inquiet, fins que reposi en Vós". Aquesta fe busca comprendre millor la Paraula de Déu. Una fe que no pot evitar confrontar-se a les exigències de la raó. És la fe de la que els teòlegs en diuen que recerca la intel·ligibilitat, la comprensió, de lo que Déu ens diu.

És cert, hi pot haver dubtes destructius, aquell, per exemple, que neix d'una gelosia perquè un sospita de la seva parella, a qui havia entregat la fe, la confiança de ser feel. No és aquest el dubte de Tomàs. Ell voldria fiar-se del que diuen els seus companys. Però aquesta història de resurrecció d'entre els morts sembla que és fora de l'experiència humana la més comuna i la més constant, que ell demana d'alguna manera, un complement d'informació i veure-hi de més a prop. No refusa creure, sinó que vol comprendre millor. El seu dubte no és tancat, expressa el desig de ser enfortit en la seva fe. Açò, es converteix en un "dubte positiu", un desig més tost intel·lectual que afectiu de fer ell també l'experiència feta pels seus amics.

Llavors, la invitació de Jesús és molt més que un reny, un retret, és una invitació insistent perquè Tomàs li entregui una confiança total. Es diu que "veure" i "creure" són contradictoris. En canvi, Tomàs vol veure per creure. Així, quan Jesús és davant d'ell, veu un home, el mateix que ha estat crucificat, que manté les marques de la tortura i de la mort, però que és vivent per sempre. Llavors, ell no pot "creure" que Jesús és viu. Ell el "veu". Però aquesta visió el mena més lluny. En aquest home, ell no hi reconeix solament el mestre amb qui ha conviscut durant dos o tres anys. Ell crida: "Senyor meu i Déu meu!" Veu l'home, ell creu que aquest home és Déu. La fe de Tomàs l'ha conduït molt més enllà d'una experiència humana, per única que sigui. Tomàs ha estat d'entre els deixebles el qui formula més explícitament, més clarament, la fe en Jesús ressuscitat. Ara ens toca a nosaltres, creure com Tomàs!

Josep Sastre Portella

Caminamos juntos

Yo también os envío (I)

La quinta parte del documento está encabezada por el texto del Evangelio de Juan 20, 21-22: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo».

Hoy hablamos de 1) La formación sinodal y de 2) Ámbitos formativos.

La formación del discípulo misionero, con el estilo sinodal de caminar juntos, comienza con la iniciación cristiana y sigue siempre. Es un proceso continuo que abarca todas las dimensiones de la persona. Esta formación será integral, constante y compartida entre todos los miembros de la Iglesia, fomentando siempre la colaboración y la corresponsabilidad.

Para ello, habrá que dedicar tiempo, recursos y esfuerzo en la preparación de quienes tienen la misión de formar a otros, valorando y potenciando los espacios formativos que ya existen dentro de la Iglesia: las familias, primer lugar de aprendizaje en la fe; las pequeñas comunidades y parroquias; los movimientos y asociaciones; los seminarios y comunida-

Tercera xerrada de teologia. Curs 2025-26

Bisbat de Menorca

des religiosas; así como las instituciones educativas... y con un papel clave los lugares de servicio y acogida y las experiencias misioneras y de voluntariado, pues ayudan a vivir la fe de manera concreta y comprometida.

Se propone dar un nuevo impulso a la catequesis, para que sea cada vez más en salida y hacia fuera.

Se subraya la importancia de cuidar y fortalecer la presencia de la Iglesia en la escuela, la formación profesional, la universidad y los espacios de compromiso social y político. Así como estar presentes en el mundo del deporte, la música y el arte.

María Victoria Aymerich Martínez

plomes del periodisme catòlic 75

Joan Benejam Marquès

Nascut a Ciutadella el 5-10-1891, fou prevere diocesà i ecònom de Ferreries d'ençà del 31-3-1926 en què assumí la destinació parroquial del poble en substitució del difunt Bartomeu Florit. Ja no canviaria de destinació fins a la seva mort cruel el 18 de novembre de 1936, formant part de la "saca" dels vint-i-dos capellans assassinats aquell dia a Calafiguera, reclusos al vaixell "Atlante".

Ordenat el 1917, de seguida, fou nomenat prefecte de col·legials i catedràtic d'Història Natural del Seminari.

Degué ser amb tota probabilitat en el si del centre de formació eclesial on entraria en contacte amb el moviment de la Bona Premsa que llavors floria sota el magisteri del degà Josep Febrer. En ell, Benejam s'hi erigia en element destacat del "triumvir" d'aquell nucli de periodis-

tes catòlics, integrat, a més, pels ferrierencs Antoni Coll Marquès i Miquel Gomila Rotger.

Ora et Labora, la revista emblemàtica de la Bona Premsa a Espanya, dona la pista sobre el treball actiu de tots tres: «Nos limitamos a dar las gracias a los entusiastas propagadores D. Juan Benejam Marquès, D. Miguel Gomila Rotger i D. Antonio Coll Marquès, incansables colaboradores de *El Iris*».

Per a aquell diari, Benejam havia creat una comentada i llegida

columna anomenada "Quisicosas", apareguda el 15-7-1917, signada com a X. Es perllongà gairebé dos anys. Era una mena de subgènere d'opinió que simulava un diàleg sobre "coses aparentment anecdòtiques", d'estil irònic i àgil, amb rerefons doctrinal i defensa de la moralitat pública.

Miquel Àngel Limón Pons

l'entrevista a:

LLORENÇ HUGUET ROTGER

Llorenç Huguet és científic, professor i catedràtic de Ciències de la Computació. Dia 23 de març va oferir una xerrada quaresmal a Ferreries, sobre el tema "Una visió ètica sobre l'ús de les tecnologies emergents".

Què són les tecnologies emergents?

—Les tecnologies emergents són aquelles innovacions que s'estan posant al mercat i que tenen el potencial de transformar profundament la societat, l'economia i la manera com vivim. Alguns exemples importants: intel·ligència artificial (IA) i xarxes socials, internet de les coses (IoT) (IA present en molts d'aparells electrodomèstics), robòtica avançada, (especialment en medicina, en particular els nanorobots), etc. Encara estan evolucionant i el seu impacte complet encara no el coneixem del tot.

Quina finalitat tenen?

—Vivim un moment històric. Com va passar amb l'electricitat o Internet, la intel·ligència artificial genera inquietud, però també obre oportunitats:

- Millorant l'eficiència (automatitzant processos, reduint costos).
- Resolent problemes complexos (medicina, canvi climàtic, energia).
- Millorant la qualitat de vida (salut, mobilitat, educació).
- Generant nous coneixements.

Però també poden generar inquietuds, com la seva repercussió en el món laboral. Per aconseguir els màxims beneficis per la societat s'han de regular els seus usos per evitar el control social, la desinformació i les desigualtats.

Com ha de ser la visió ètica sobre el seu ús?

—Una visió ètica ha de basar-se en diversos principis clau:

- Respecte pels drets humans, on la privacitat, llibertat i dignitat han de ser prioritàries.
- Transparència, per saber com funcionen els sistemes.
- Responsabilitat, algú ha de respondre pels danys o errors que puguin produir les decisions preses automàticament per màquines.
- Justícia i equitat, evitant biaixos produïts per la discriminació dels algorismes que aprenen a partir de dades, inicialment esbiaixades.
- Seguretat, per tal que les tecnologies no causin danys ni siguin fàcilment manipulables.
- Sostenibilitat, tinguent en compte l'impacte ambiental i social.

En resum: no tot el que es pot fer tecnològicament s'hauria de fer, sobretot si la seva aplicació va contra la dignitat humana.

Quina postura hem de tenir davant la IA?

—Totes les grans innovacions han generat por al principi. La postura més adequada és la que sigui, a l'hora, equilibrada i crítica:

- Ni por irracional ni entusiasme cec.
 - Acceptar-ne els beneficis, com: millora en medicina, millora en l'educació, automatització de tasques, suport a la presa de decisions, que han de validar els humans.
 - Però també ser conscients dels riscos: pèrdua de llocs de treball, desinformació (deepfakes), manca de control o dependència excessiva, biaixos i injustícies
- La IA no té consciència ni criteri moral, no té valors, no pensa ni sent. Som nosaltres qui decidim com s'utilitza. Va dir el Papa Francesc, "front al risc que les tecnologies deshumanitzin la societat, el seu desenvolupament i ús han de respectar incondicionalment la dignitat humana. Així, si les fem servir amb saviesa i ètica, poden ser eines molt poderoses per construir un futur més just i solidari".

Toni Olives Camps

CRIST HA RESSUSCITAT, CRIST VIU!

Dia 29 de març, amb la celebració del Diumenge de Rams, va començar la Setmana Santa, un temps en què els cristians commemorem i revivim els misteris centrals de la nostra fe: la Passió, Mort i Resurrecció de Jesucrist.

En la seva homília, el bisbe Gerard va destacar que “la Creu és el camí de l’amor, de l’entrega generosa de la vida que al tercer dia esclatarà en la resurrecció de Jesucrist i en la vida nova dels fill de Déu a través de la fe i del baptisme.”

El Dilluns Sant (30 de març) la imatge de Nuestro Padre Jesús de la Sentencia va re-

Diumenge de Rams. Sant Lluís - Bisbat de Menorca

Missa Crismal a La Catedral - Pau Gener

córrer els carrers de Maó, en la processó organitzada per la Hermandad de la Sentencia, fundada l’any 2021. Així mateix,

el Dimarts Sant (31 de març), es va celebrar la processó del Viacrucis a Es Castell; aquest any, degut a les inclemències meteorològiques, l’acte es va realitzar a l’interior de la parròquia de la Mare de Déu del Roser. A més de la comunitat catòlica, també va participar Father Paul de l’Església anglicana.

El Dimecres Sant (1 d’abril) la Catedral va acollir la Missa Crismal, presidida pel Bisbe i concelebrada per tots els preveres de la Diòcesi. En aquesta celebració es van beneir els sants olis i el Crisma que es faran servir per administrar els sacraments, i els preveres van renovar les seves promeses sa-

Dimarts Sant. Es Castell - Melissa Lozano

Divendres Sant. La Catedral - J.A.Gomila

Dijous Sant. Parròquia de Sant Antoni Abat (Maó)

Bisbat de Menorca

cerdotals. El pastor de la nostra Església va connectar el sentit d’aquesta celebració amb la vocació: “A aquesta Església sinodal i missionera no li faltaran ni els carismes ni els ministeris (...). Hi veig ja brots tendres a punt d’esclatar amb una nova primavera eclesial”.

La missa del Sant Sopar del Senyor és el pròleg del Tridu Pasqual. La institució de dos sacraments: l’Eucaristia i l’ordre sacerdotal, i el manament nou de l’amor (“Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat” (Jn 13,34)) són, sens dubte, els tres dons que el Senyor ens entrega. El lavatori dels peus

Vigília Pasqual. Parròquia de Sant Rafel (Ciutadella) - Bisbat de Menorca

constitueix el gest central del text evangèlic del Dijous Sant. El Bisbe, a la missa que va presidir a la Catedral, va manifestar que aquest és un gest que ens mostra “aquest amor infinit de Jesucrist, que es fa servidor de tots”. El pastor de la nostra Església va agrair a Càritas i a totes les persones que encarnen el servei, el seu compromís en bé de les persones més vulnerables.

Divendres Sant, als Oficis de la Passió i mort del Senyor, es va commemorar la mort del Senyor a la creu, en espera de la resurrecció gloriosa. A la Catedral, en la seva homília, el bisbe Gerard va manifestar “som convidats a contemplar el misteri de l’amor infinit de Déu. La creu és el camí de la redempció. La mort ha estat vençuda per la força de l’amor de Déu”. Finalment, amb la Vigília Pasqual i el Diumenge de Pasqua, es va commemorar la resurrecció de Jesucrist, que obre un horitzó d’esperança universal.

A la pàgina web del Bisbat de Menorca podeu veure la galeria d’imatges de la Setmana Santa 2026.

Presentació del nou llibre del prevere J. Bosco Faner

A Maó: divendres 17 d’abril, a les 20 h, a la Casa de l’Església. L’acte comptarà amb l’actuació de Jaume Gelabert, baríton, i Toni Pons, piano.

Hora Santa en Maó

El doming dia 19 de abril, a las 19.30 h, Hora Santa con canciones de Hakuna, en la parroquia de La Concepción.